

Стоя и гледамъ самъ саминъ,
Какъ чезне въ свода яносинъ
Ято отъ чайки съ сетенъ кръсъкъ
И какъ се топятъ въ огненъ блѣсъкъ
На пладня палани лъчи.

Небето стеле топла жаръ,
Бъвъ лодка ^{дреме} тамъ тамъ лодкаръ рибаръ
Онесенъ може би сънува,
че нѣде въ чужди край пирува,
обкръженъ съ весели жени.

Подухва лѣхъ вѣчна падкара,
Събужда се тогазъ рибара
И въ мигъ огасва сладкъ блѣнъ...
Безъ блѣбъ ще спре и този денъ,
Предъ своя домъ предъ бѣденъ прагъ
Оставиъ тамъ на пустий брѣгъ

